כ'/שבט/תשע"ז
16/02/2017

פרוטוקול וועדת מיגור סמים ואלכוהול, אלימות וקידום מעמד הילד
בנושא: האם אפליה על רקע משקל בילדים היא בעצם התעללות רגשית?

הישיבה התקיימה ביום ד', בתאריך 15.2.17, בחדר הישיבות בבניין העירייה.

נוכחים:

נורית אבנר- חברת מועצה, יו"ר וועדה למיגור האלימות, הסמים והאלכוהול , דברת וייזר-חברת מועצה ויו"ר הועדה לקידום מעמד הילד, עידן למדן- סגן ראש העירייה ומ"מ ,אסף ביג'רנו-עוזר סגן ראש העירייה, טלי נדיר-מנהלת אגף הרווחה והקהילה, פזית הק-מנהלת הרשות למניעת אלימות והתמכרויות, אורית לבון-מנהלת מחלקת על יסודיים באגף החינוך, אריאל דוידי-מנהל אגף הביטחון, מירי בת אל-מנהלת תחום התנדבות, איימי חסון-רכזת נוער, מנהלת מועצת נוער עירונית אגף החינוך, דניאל אושר-יו"ר מועצת נוער יישובית, עומר שילון-מזכ"לית מועצת נוער, רחלי שיזף-מתנדבת בסיירת ההורים

הנושאים שהועלו:

יו"ר הוועדה נורית אבנר פתחה את הישיבה:

נושא הישיבה קשור ל- 3 וועדות: וועדת מיגור סמים ואלכוהול, אלימות וקידום מעמד הילד. נושאי ההתעללות הנפשית, בעיות אנורקסיה ובולמיה, מעסיקים את המטפלים בנושא ברמה הארצית בכלל ולא רק ברמת השרון. המטרה של ההתעסקות בנושא וההרצאה היא להאיר את עיננו וללמוד למען הנוער והתושבים בעיר.

דברת וויזר ,יו"ר הוועדה לקידום מעמד הילד:

היו פעילויות רבות בבתי הספר ובגני הילדים בנושא בריאות ותזונה נכונה, בשילוב ההורים ומערכת החינוך. קיימים נושאים שלא נגעו בהם ואין מספיק כלים איך להגיד, מה להגיד וכיצד לטפל בנושא. האם לא פוגעים או יוצרים אנטיגוניזם כאשר מדברים עליהם?

פזית הק: כיום מקיימים הכשרות, הרצאות וסדנאות להורים רבות , במטרה להנגיש ולמנף את כל נושא מניעת האלימות והסמים בקרב בני הנוער, כחלק מהשירות שניתן לקהילה.

בתחילת שנת 2017 התקיימה פגישה עם נציגי ההורים בראשותו של איתי קפלינסקי , יו"ר וועד ההורים הישובי, בכדי למנף את הנושא ולהגיע לכמה שיותר הורים בעיר. קיים שיתוף פעולה עם מגוונים נווה גן, קריית הצעירים ומערב העיר, בנוסף לפעילויות שמתקיימות באשכול הפיס. המטרה לרשת את כל העיר.

כמו כן, הצליחו לגייס 25 הורים נוספים לסיירת ההורים. תפתח הכשרה חדשה בת 3 מפגשים על מנת להכיר את תרבות הפנאי, התקשורת ונושא הסמים והאלכוהול בקרב בני הנוער.

רחוב יצחק שדה 4 רמת השרון 47284 טל. 03-7602484, פקס. 03-7602483
www.ramat-hasharon.muni.il e-mail: pazit_h@ramat-hasharon.muni.il
מען למכתבים: שד' ביאליק 41, רמת השרון 47206

נושא נוסף, הנוער ייצור אמירה עירונית בנושא מניעת השימוש בסמים ובאלכוהול.
אמי חוסן- מועצת הנוער הקימה וועדה של מעגלי שיח. נושא האלכוהול מגיע לבני הנוער מכל הכיוונים דרך בתי הספר, מההורים ומתנועות הנוער, ולכן רוצים לנסות ללכת לכיוונים ולנושאים אחרים כמו אלימות ברשת , במעגלים שיהיו מורכבים מנציגי וועדי הורים, נציגי תלמידים ונציגים ממערכת החינוך.

<u>נושא ההרצאה: האם אפליה על רקע משקל בילדים היא בעצם התעללות רגשית?</u>
המרצה: איילת קלטר-מנהלת מרכז "שפת האכילה" לטיפול בהתנהגויות אכילה ותפיסת הגוף, מייסדת "אדם ומלואו"- הארגון הישראלי למניעת אפליה על רקע משקל (חל"צ-חברה לתועלת הציבור). הייתה דיאטנית קלינית. מציינת שלכולם יש את הנטייה לנסות לרדת במשקל וכולם עולים. בעבודתה, אינה מרזה אנשים אלא מנסה במשך 20 השנה האחרונות להוביל שיח מקצועי, חינוכי, חברתי ותפיסתי אחר. שינוי של שפה. אין פיתרון לנושא ההרזיה. אנו נמצאים בלב ליבו של מרדף רזון מטורף. לא יודעים להרזות את האנשים ולהשאיר אותם רזים.
מרכז שפת האכילה- מטפל בהתנהגויות אכילה. המלחמה בהרזיה היא בעצם המלחמה בשמנים. הטיפול הוא בשפה עם הגוף שלנו, עם האכילה שלנו, עם הילדים שלנו, עם ההורים שלנו ועם האחר.
עפ"י מחקרים שנעשו בארץ, ילד מגיל 4 ו-5 שונא את גופו ומסוכסך איתו. מגיל 5 ו-6 מתחילים כבר עם דיאטות.

<u>מתוך תקציר ההרצאה</u>:
ילדים מספרים:
"אימא לא מחבקת אותי. כשהיא באה לקחת אותי מהגן השאלה הראשונה שלה היא "מה אכלתי ולמה כל כך הרבה".
"אני יודע שאימא כל הזמן בולשת אחרי. אני כל הזמן מרגיש אשם. אני שונא את עצמי כי אני יודע שאני גונב אוכל".
"אימא אומרת לי, 'כמה אתה אוכל, תראה איך אתה נראה, שום בגד לא עולה עלייך'. היא לא מבינה כמה היא מכאיבה לי. כאילו שאני אוכל דווקא נגדה. היא לא מבינה שככה אני?"
מחקר שבדק 4,746 ילדים עם עודף משקל מצא כי ארבעים ושבעה אחוזים מהבנות ושלושים וארבעה אחוזים מהבנים עם עודף משקל סובלים מהצקות מצד בני משפחתם. סקר שנערך ב-2006 באוניברסיטת ייל, הצביע על כך שעשרה אחוזים מההורים מעדיפים ילד אנורקטי על פני ילד שמן ושמונה אחוזים מההורים היו בוחרים, לו יכלו, בליקויי למידה על פני השמנה. מאה אחוזים מההורים משוכנעים שהאשמה על כך שילדם שמן מוטלת עליהם ואם אין די בזה, הרי שהתפישה הרווחת היא שהורה לילד שמן נחשב הורה פחות מוצלח. כל אלו מובילים ליחסים מאד מורכבים בין ההורים לילדיהם אשר מתוך רצון אמיתי לעזור הם נמצאים פוגעים. המציאות קשה עוד יותר היות ויחסים אלו אינם נותרים בבית אלא גולשים גם לקבוצת ה"שווים".
ממצאים מראים כי **משקל הגוף לכשעצמו אינו גורם לבעיות נפשיות בקרב הילדים אבל <u>יחס הזלזול וההשפלה</u> מקבוצת השווים על נושא המשקל – כן.**

רחוב יצחק שדה 4 רמת השרון 47284 טל. 03-7602484, פקס. 03-7602483
www.ramat-hasharon.muni.il e-mail: pazit_h@ramat-hasharon.muni.il
מען למכתבים: שד' ביאליק 41, רמת השרון 47206

נשאלת אם כן השאלה **מה הסיכוי של ילדים אלו, החווים השפלה וזלזול מבית ומחוץ לגדול להיות בוגרים, בריאים ומאושרים?**

סיפור על ילד בגיל 5 שביקש להחליף את המטפלת שלו כי היא שמנה. המילה שמן היא שם קוד לכישלון ולחוסר הצלחה משהו רפה שכל.
עיקר העבודה מתבצעת בוועדה לזכויות הילד ובוועדת הרווחה. המטרה היא להנגיש את המורכבות ואת היחס שלי לגוף שלי, ביחס שלי כהורה לילדים שלי וביחס בין הילדים האחד עם השני. אפליה במשקל היא על רקע רגשי, אינה שונה מבעיה על רקע מיני, צבע עור או גיל.
דוגמא לבחורה בת 22 שנולדה בבית לאמא עם עודף משקל. היתה עסוקה ביחסים מעורערים עם הגוף ועם המשקל שלה. הוריה אהבו אותה מאד. ניסו לעזור לה במשקל. המשפטים שגדלה עליהם: "אף אחד לא אוהב אותי, אמא מתביישת בי, אבא כל הזמן אומר לי שאף בן לא ירצה אותי אם לא ארד במשקל, אין לי חברים, אני שונאת לקנות בגדים, שונאת ללכת לבית הספר, כי אף ילד לא רוצה לשבת לידי, כולם נכנסים לי לצלחת ועוקבים אחרי, אני מרגישה לא שווה".
נשאלות השאלות: מה אנו רוצים בעצם מהילד? שירד במשקל! שישתנה? ילד עם 2-3 קילו יכול לחוות את עצמו כבעל עודף משקל. הוא לא יכול לדבר על זה עם אף אחד כי זה לא לגיטימי ומרוב שאנו רוצים את טובתו אנו פוגעים בו.

מהי אפליה על רקע משקל?
השאלות מופנות כנגד אנשים בעלי עודף משקל בשל תפיסה סטריאוטיפית, כי אנשים בעלי עודף משקל הם חסרי כוח רצון, עצלנים, לא שולטים בעצמם, חלשים וכו'. תכונות של כל מי שנמצא עם עודף משקל. מתבטא בהקנטה, קנטור, שימוש בשמות פוגעניים, בפגיעה פיזית, במניעת יחס שווה בקבלה לעבודה, בקידום בעבודה עצמה ובכל מקום, באישה נשואה, ביחס בין הורים לילדים, בחנויות בגדים ובתקשורת. ישנה עליה גדולה באפליה זו ולכן עולה גם בשיח המקצועי ובשיח הציבורי. בארה"ב מדברים על עליה של 66%-70% עליה במימדי האפליה ומשווים אותה למימדי האפליה על רקע גזע.
המרצה מציגה סרטון המראה אפליה על רקע משקל. שיח לא מדובר שמציג סוג של אפליה. אישה כבדת משקל-לא מדברת, אוכלת תמיד, מראים דמות של אישה ולא גבר, אוכלת מתוך שקית ענקית, בתפקיד של מנקה ספרדייה שמנה בעלת שפה עילגת, גוף מופקר שמותר לגעת בו, שופכים עליה קפה, השמן בלתי נראה אינו בן אדם, מי ירצה להתחתן עם אישה שמנה.
כאשר מדובר על אנשים שמנים-יראו אותם ללא פנים ותמיד אוכלים. שיח בלתי נראה מושרש בתוכנו שהוא בעצם הכי נראה.
המונח סטיגמה הוגדר לראשונה בשנות ה-60 ע"י הסוציולוג ארווין גופמן כתכונה גופנית או אישיותית, שקיימת אצל הפרט ונתפסת כבלתי רצויה ע"י החברה. היא יכולה להוביל לכך שנהיה משוכנעים שהאדם הנושא אותה אינו אנושי ונפעל כאילו הוא "שום דבר", לכן מפחיתה את הערך שלו בעיניה. ככל שהאדם נתפס כאחראי למצב בריאותו, המחלה שבו הוא חולה נתפסת כחשוכת מרפא ולא ניתן להסתיר אותה.

רחוב יצחק שדה 4 רמת השרון 47284 טל. 03-7602484, פקס. 03-7602483
www.ramat-hasharon.muni.il e-mail: pazit_h@ramat-hasharon.muni.il
מען למכתבים: שד' ביאליק 41, רמת השרון 47206

אני כאדם נאשם במשקל שלי, זה בשליטתי. בגללי אני שמן ולכן אני צריך להתאמץ בשביל לרדת במשקל, ואם אני לא מצליח זה נחשב ככישלון, כי בפרסומות ניתן לראות שישנם אנשים שכן הצליחו לרדת במשקל.

הסטיגמה מורכבת מ-3 מימדים: קוגניטיביים, רגשיים והתנהגותיים. סטריאוטיפיים- זה המימד הקוגנטיבי-כל האמונות על אדם עם עודף משקל, רגשי-איך אנחנו מתייחסים לאדם השמן ומזלזלים בו. התנהגותי-זה עצם האפליה.

בפועל-לא מקבלים אותו לעבודה, בכיתה-לא לא מתייחסים אליו, בבית-אמא לא מחבקת אותי, מתביישת בי.

עפ"י מחקר שנעשה לפני כשנה וחצי, אדם עם עודף משקל שהולך ברחוב, ל-85% מהאנשים העוברים לידו יש מחשבות נוראיות עליו. חושבים עליו שהוא טיפש, עצלן, להיות שמן זאת קללה. בישראל-השיח שיטתי, מאשים ומדכא ב-63% מהאוכלוסייה עם עודף משקל, אפליה חברתית כבר מגיל הגן. 85% מהאנשים סובלים מהשמנופוביה.

<u>סוגי אפליות מוכרים</u>

קיימים סוגי אפליות שונים: על רקע מין, נטייה מינית, מעמד אישי, גיל, הורות, חוץ גופית, גזע, דת, לאום, ארץ מוצא, השקפה, מפלגה וכו'. אפליה על רקע משקל אינה מוכרת ולא מדברים עליה.

אפליה על רקע משקל נובעת ומתחזקת בשל הסטיגמות והדעות הקדומות הקיימות והנוגעות לעודף משקל. ילד עם עודף משקל צריך לעשות דיאטה. האדם אשם ואחראי על משקלו – על פי רוב, השמנה היא תולדה על רקע גנטי. בנוסף, היעדר כוח רצון ונחישות. העצמה שלה זה החברה, המרדף אחרי הרזון והשפע. ההורה אומר לו שזה לטובתו והילד רוצה להיות כמו כולם ולרדת במשקל. ככל שזה מתחיל בגיל צעיר יותר הוא יהיה שמן יותר ודפוק יותר. מקור האפליה על רקע משקל הוא בנטייה ובהבנה שאנחנו אשמים בעודף המשקל שלנו.

פוקו, פילוסוף צרפתי מציג מודל ומתאר את החברה כאשר נשען על מודל של בית הסוהר. מוצגת תמונה של פנאופטיקון. זהו מבנה שתוכנן בשנת 1787, בנוי בצורה עגולה כאשר לכל אורך צידו החיצוני פרוסים תאים מוארים מופרדים זה מזה. במרכז הפנאופטיקון עומד באפלה מגדל אחד ויחיד ממנו ניתן לראות פנימה אל כל התאים. היכולת של אדם, הסוהר הראשי העומד במגדל, לראות כל תא ותא ולהאיר על כל תא ותא, מבלי ששוכני התאים ידעו מתי מסתכלים עליהם ומתי לא, מאפשר לפנאופטיקון יעילות מקסימאלית של פיקוח מכיוון שאדם אחד יכול כך לשמור על עשרות ומאות אנשים שמתנהלים בכל רגע כאילו מישהו עשוי לצפות בהם. כך גם האינדיבידואל בחברה חי היום בתחושה שכל היום סוקרים אותו, למרות שאין זה המצב באמת. כשאני הולך ברחוב נדמה לי שכל הזמן מסתכלים עלי. אני כהורה ממשטר את הגוף שלי, בעיניים שלי ממשטר את הגוף של הילד שלי והילד בעיניו ממשטר את הגוף של עצמו. אנחנו פוגעים בעצמנו, בילדים שלנו ובכל השיח החברתי.

רחוב יצחק שדה 4 רמת השרון 47284 טל. 03-7602484, פקס. 03-7602483
www.ramat-hasharon.muni.il e-mail: pazit_h@ramat-hasharon.muni.il
מען למכתבים: שד' ביאליק 41, רמת השרון 47206

חרדת ההורים שילדם יהיה שמן ולא יתאים לתקן החברתי ויסבול מחיים קשים ולא בריאים מחד, וחרדתם שמא ייצג את ההורות שלהם ויציג אותה ככישלון מאידך, מובילה אותם למלחמה מתמדת במשקל הגוף של ילדיהם. הם הופכים למייצגים של המסרים החברתיים והבריאותיים, שמתוך רצון אמיתי להציל את ילדיהם מפגיעת החברה ומסכנת ההשמנה, הם מוצאים את עצמם הופכים להורים הפוגעים בבריאות הנפשית והגופנית של ילדם. ילדים רבים הנמצאים בעודף משקל חווים התנהלות מתוך סטיגמה ודעות קדומות באשר למשקלם וחווים יחס של דחייה והשפלה בתוך הבית שלהם.

כשהילד שלך משמין, החיוך שלו קטן. אחד מכל ארבעה ילדים בישראל סובל מהשמנת יתר. השמנופוביה, הפחד המטורף שלנו משמנים ומהשמנה נקראת היום ההומופוביה החדשה. מאשימים אותנו, תתאמצו, תלחמו תשתנו. עושים לנו דיאטות, תרופות, ניתוחים, טיפולים פסיכולוגיים.

<u>תקשורת</u>

האם להיות בעודף משקל זו מחלה? למה אוכלוסיית הילדים הכי פגיעה יותר מאוכלוסיית המבוגרים?

אוכלוסיית הילדים חלשה, אין מי שישמור עליהם.

הילדים נמצאים בסיטואציה מבלבלת. ההורה בא לילד ממקום אמיתי. רוצה לשמור על הילד, להציל אותו ולעזור לו. עושה איתו דיאטה כדי לשמור עליו ועוקב אחריו מה אוכל, למה, כמה, תכניס את הבטן, תעמוד זקוף. ומה מרגיש הילד?

מרגיש מותקף ופגוע. אינו יכול למרוד בהורים שבעצם רוצים את טובתו ומנסים לגונן עליו. האפליה חזקה. חשופים לתקשורת חד סטרית, אינטנסיבית וכוללת. הילדים חווים פגיעה מבית ומחוץ. מרביתם נולדים וגדלים לתוך עולם שמטיל בהם ספק, בנראות שלהם ובגוף שלהם, להתאים לנורמה החברתית שהעולם מכתיב.

להרבה הורים יש את סוגיית המשקל עם הגוף שלהם בעצמם, ומשליכים את זה על הילד שלהם. אם הילד שלי בעודף משקל, האם זה אומר שאני הורה לא טוב? האם לא שמרתי מספיק על הילד? הילד מייצג שלי. הילד מושפע מכך. הזהות שלא מתערערת.

על פי סקר ביחס למשקל גוף-50% מהתוקפנות נגד ילדים היא על רקע משקל ולא על מיניות, גזע, דת, יכולת אקדמית ומוגבלות פיסית. הילד השנוא הוא זה עם עודף המשקל. נסלח על הכל אך על המשקל לא, כי המשקל הוא בשליטתם. אתה אשם במשקל בכל השאר הם לא שולטים. רשימת המשקל הכי דומיננטית בכל רשימת האפליות.

ילדים כמו מבוגרים מאשימים את הילד באחריותו למשקלו. משוכנעים שהוא זה האשם במצבו. ככל שמיוחסת לילד יותר שליטה במשקל, כך הסטריאוטיפים והדעות הקדומות כלפיו מתעצמים יותר. התחושה של הילד היא "שלא רואים אותי".

רחוב יצחק שדה 4 רמת השרון 47284 טל. 03-7602484, פקס. 03-7602483
www.ramat-hasharon.muni.il e-mail: pazit_h@ramat-hasharon.muni.il
מען למכתבים: שד' ביאליק 41, רמת השרון 47206

מערכת החינוך

על פי מחקרים שנעשו ב-2015, עודף המשקל בולט. ילד עם עודף משקל השנוא ביותר בקרב חבריו. בחוויה סובייקטיבית של הילד השמן- רק 40.8% התלוננו שפוגעים בהם. בחוויה האובייקטיבית-78.5% התלוננו שהם נפגעים. קיים פער גדול. הילד עם עודף המשקל מרגיש לא ראוי. מבחינתו, איך שמתנהגים אליו זה מובן מאליו שזה כך. הוא לא מבין ולא יכול לערער על היחס הנוראי אליו. בנושא המשקל לא נעשית עבודה. בנטייה המינית-נעשית הרבה עבודה.
איך פוגעים? קבוצת השווים מה עושה? צוחקים, קוראים בשמות גנאי, מעירים בזמן פעילות ספורט, מציקים בהערות גנאי בקפיטריה, מפיצים שמועות שליליות, מנדים אותם מפעילויות חברתיות, התעללות פיזית ועוד. זה לגיטימי הילד מופקר. יש טיפה שיח אחר אך עדיין רחוק מאד מלראות תהליך המוביל לשינוי.

בבית הספר

ממתי רזה זו תכונה? למה צריך להופיע בחוברת עבודה של ילדים בכיתה א'? איך מרגישים הילדים שהאיכויות שלהם נמדדות במשקל שלהם? מה אומר המשקל שלי על מי שאני?
לבייש שמנים פוגע יותר מאשר המשקל עצמו. עצם היחס של החברה אלי פוגע יותר מאשר אם אני שמנה או לא. משקל הגוף לכשעצמו אינו גורם לבעיות נפשיות בקרב הילדים, אבל יחס הזלזול וההשפלה מקבוצת השווים על הנושא כן פוגע.
אם נאכל בריא ונעשה פעילות גופנית-נהייה בריאים. ברגע שמחברים בריאות עם משקל או בריאות עם הרזייה, המשקל אינו נותן מדד של בריאות.

אפליה בבית

44% מהמבוגרים עם השמנה דווחו על הצקות בילדותם מצד אמם שהיו קשורות למשקלה.
34% דווחו על הצקות מצד האבא. ממחקר שהתפרסם לפני 3 שנים ובדק 918 הורים לילדים בגילאי 18-2, נמצא שעודף משקל הוא הסיבה העיקרית להצקות לילדים בלי קשר למשקל שלהם.
מצד אחד, המשקל של הילד, מה אומר על התפקיד שלי כהורה? מה מייצג בי?
מצד שני, הצורך האין סופי שלי להציל את הילד מהכאב ממצב של שמן בחברה שרודפת רזון.
ההורה לא אשם בהמון מובנים. קורבן לחברה שממשטרת במראה.
גורמי הסטיגמה הגדולה הם הבית. אמא, אבא, סבא, סבתא וצוות רפואי. המקור שאמור לגונן על הילד בעצם פוגע בו הכי הרבה.
איך אנחנו פוגעים בילד שלנו?
עוקבים, סופרים מסתכלים על מה הילד אוכל, מה הוא לובש, איך הוא לבוש, משווים אותו לילד של השכן, משווים אותו לעצמנו, משווים אותו למה שהכי היינו רוצים שיהיה, בשם הבריאות אם היית רזה, אתה בטוח שאתה רוצה לאכול את זה ואת זה? צוחקים על אנשים אחרים עם השמנה,

רחוב יצחק שדה 4 רמת השרון 47284 טל. 03-7602484, פקס. 03-7602483
www.ramat-hasharon.muni.il e-mail: pazit_h@ramat-hasharon.muni.il
מען למכתבים: שד' ביאליק 41, רמת השרון 47206

לא מגוננים עליו כשהסבתא או הדודה מתערבת. זו השפה בבית סביב השולחן וכשהולכים לקנות בגדים, בגד ים, נותנים לאחרים להעיר להם, מתייחסים למשקל הגוף כחזית הכל, כערך, נותנים לאחרים להעיר לו, מפחדים, מתביישים להגן עליו, מנסים לשנות אותו והמסר: אתה לא מספיק טוב תשתנה. משפטים שילדים אמרו: "אמא לא מחבקת אותי כשבאה לקחת אותי מהגן, מה שמעניין אותה זה מה אכלתי בגן ולמה כל כך הרבה". "אני יודע שאמא כל הזמן בולשת אחרי, אני כל הזמן מרגיש אשם". "אני שונא את עצמי , כי אני יודע שאני גונב אוכל". "שוב לא בחרו בי לכדורגל, בלעתי את הדמעות, אני יודע שאני בכלל לא רוצה לשחק". זאת אפליה על רקע משקל בילדים.

<u>סוגים של התעללות</u>

קיימים מספר סוגים של התעללות:
התעללות פיזית- דבר מוכר.
התעללות מינית- דבר מוכר.
התעללות רגשית.
ההתעללות הרגשית הכי קשה. היא נסתרת, היא בדיבור ולא רואים אותה. פוגעים בילד, הוא לא יכול להתלונן, הילד חסר אונים וההורים לא מבינים שפוגעים בו.

ההתעללות הנפשית בילדות היא דפוס מתמשך של התנהגות הורית, שמעבירה לילד מסר לפיו הוא חסר ערך, לא אהוב, לא רצוי, והוא רצוי רק כשהוא מספק את צרכי ההורה. לרוב מדובר בעוינות מתמשכת שעוברת בצעקות. מלווה בהערות פוגעניות או התעלמות ממנו ומהצרכים הנפשיים שלו. לדוגמא: מלמדים את הילד שאסור לאכול פיצה כי זה משמין, לא בריא, מלא שומנים. הילד הולך עם החברים לפיצריה. אם לא יאכל, יכבד את הוריו ואם יאכל יהיה אשם מול אבא ואמא. לא משנה מה יעשה, הוא מרגיש אשם. יש ילדים שמחביאים מההורים מאכלים מתחת למזרון. האכילה הופכת להיות גנובה, נסתרת עם אשם.
ברייר גיבש 8 דרכים בהן מתבצעת התעללות רגשית:
השפלה וזלזול, בידוד, דחייה, הפחדה, ניצול, הורות בלתי אמינה ולא עקבית, השחתה, מניעת התייחסות רגשית.
6 מתוך הסוגיות הם מתוך אפליה על רקע משקל. הילד קורבן, חשוף, מרגיש אשם, כך גדל, אנחנו כועסים הילד מפנים, הוא מרגיש אשם, וגדל חסר הערכה עצמית, קורבן.

רחוב יצחק שדה 4 רמת השרון 47284 טל. 03-7602484, פקס. 03-7602483
www.ramat-hasharon.muni.il e-mail: pazit_h@ramat-hasharon.muni.il
מען למכתבים: שד' ביאליק 41, רמת השרון 47206

תוצאות האפליה על רקע משקל

למה גורמת האפליה?

דיכאון, פגיעה בלתי הפיכה באמירה, ניצול פיזי, מיני ורגשי, לפגיעה ביכולות קוגנטיביות לאכילה לא בריאה, לדיאטות חוזרת ונשנות, להשמנה.

אפליה על רקע משקל בילדים היא התעללות.

אל תפגעו בהם, הפסיקו לשקול אותם ולהישקל, ליופי ולבריאות אין משקל, הילדים שווים גם עם משקלים שונים. צריך להיזהר במילים כמו: "איך הוא עושה לי את זה". משקל הילד אינו מדד להורות שלנו. כל ילד צריך אותנו ובטח זה עם עודף משקל. נסו להבין אם מציקים לו, הפכו את הקניות לחגיגה ולא לייסורי מצפון, אשם ובושה. לתת לילד תחושה שאנו מגנים עליו ותמיד שם בשבילו. להגן עליו מפני תגובות של סבים וסבתות. כבדו את גופו והמשקל שלו, תהיו מודל עבורו וזכרו שהילד צופה בכם ומעתיק אתכם. לנו אין שום בחירה מה הוא מעתיק.

מרטין לותר קינג, שהיה לוחם למען זכויות האדם של השחורים בארצות הברית, מגדולי הדוגלים במאבק לא אלים אמר: "אי צדק במקום כלשהו הוא איום על הצדק בכל מקום".

מה שנכון לגבי צבע עור, נטייה מינית, גיל ומין נכון גם לגבי משקל הגוף. אנחנו כבר מקולקלים אך את הילדים שלנו ניתן עוד להציל.

לסיכום:

האפליה נמצאת בשכיחות גבוהה. הנושא מאד קשה. אנחנו יכולים לשנות את השיח בבית וגם מול החברה שלנו. צריך להיכנס לחדרי מורים ולהגיע להורים.

החינוך לנושא צריך להתחיל כבר בגני הילדים. צריך להבין את התפיסה החברתית והשיח שמתנהל. אני כאדם עם הגוף שלי, עם הילד שלי והילד שלי עם עצמו.

חיזוק הדימוי העצמי- מקום חשוב בהשפעה של ההורים על הילדים.

המסר שעובר באמצעות הפרסומות.

לדבר עם הילד על המצב ולתת לו את הכלים להתמודד עם השיח החברתי הזה.

עכשיו השינוי מתחיל. מוכנים לשמוע ולדבר על הנושא. השינוי מתחיל מלמטה ולא מלמעלה.

קהל היעד: הורים, מורים, מחנכים, גננות והילדים עצמם.

אפליה על רקע משקל היא על כל משקל. שופטים את האדם על פי המשקל שלו מבלי לדעת עליו כלום. בחברה שלנו, המשקל שלנו בעצם מגדיר מי זה אני.

מסקנות הוועדה:

חברי הוועדה הסכימו פה אחד כי להורים יש מקום מרכזי בנושא, ולכן היות והנושא חשוב מאד ויש צורך לשלבו במערכות השונות בעיר, אחת המקומות בהן ישולבו הינה במסגרת מרכז הדרכה חושבים הורות

רחוב יצחק שדה 4 רמת השרון 47284 טל. 03-7602484, פקס. 03-7602483
www.ramat-hasharon.muni.il e-mail: pazit_h@ramat-hasharon.muni.il
מען למכתבים: שד' ביאליק 41, רמת השרון 47206

רשמה: מירי קורן

העתקים:
מר אבי גרובר-ראש העירייה
גב' שירלי פאר יגרמן- מנכ"לית העירייה
חברי הוועדה

רחוב יצחק שדה 4 רמת השרון 47284 טל. 03-7602484, פקס. 03-7602483
www.ramat-hasharon.muni.il e-mail: pazit_h@ramat-hasharon.muni.il
מען למכתבים: שד' ביאליק 41, רמת השרון 47206